

Dosarul nr. 3ra-76/22
2-20048450-01-3ra-27012022

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Barbacaru)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând recursurile depuse de Primarul general al mun.Chișinău și Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Vdovicenco împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terți Pretura sectorului Râșcani, mun.Chișinău și Serghei Doina cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Primarul general al mun.Chișinău, casată parțial hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral, și emisă în această parte o decizie nouă sub formă de încheiere, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La 05 mai 2020, Valentin Vdovicenco a depus cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terț Pretura sectorului Râșcani, mun.Chișinău cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat prin dispoziția nr.371-dc 01 august 2019 a Primarului general interimar al mun.Chișinău, a fost numit în funcția de vicepretor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău.

Prin dispoziția nr.602/10-dc din 25 noiembrie 2019 a Primarului general al mun.Chișinău a fost încetat mandatul său de viceprețor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău.

Prin dispoziția nr.607/9-dc din 26 noiembrie 2019 a Primarului general al mun.Chișinău a fost numit repetat în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, începând cu 26 noiembrie 2019, pe o perioadă determinată de 3 luni.

Prin dispoziția nr.106-dc din 24 februarie 2020 a Primarului general al mun.Chișinău „Cu privire la abrogarea unor dispoziții”, la pct.1.11 și 1.24, au fost anulate dispozițiile nr.607/9-dc din 26 noiembrie 2019 și nr.602/10-dc din 25 noiembrie 2019 a Primarului general al mun.Chișinău.

La 02 martie 2020, Primarul general al mun.Chișinău a emis dispoziția nr.125/1-dc, prin care a dispus revocarea lui din funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, începând cu 02 martie 2020.

Nefiind de acord cu actul administrativ enunțat, la 27 martie 2020 s-a adresat Primarului general al mun.Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând anularea acestuia ca fiind ilegală în fond, cu restabilirea lui în funcția anterior deținută. Totodată, în conformitate cu art.90 alin.(2) din Codul muncii, a solicitat să i se achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 03 martie 2020 – până la restabilirea în funcție, precum și să-i compenseze prejudiciul moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție pe care îl estimează în mărime de 20 000 de lei. Însă, în termenul prevăzut de lege, cererea prealabilă nu a fost soluționată.

Reclamantul consideră că Primarul general al mun.Chișinău prin dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 ilegal l-a revocat din funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, din următoarele motive.

Din actul administrativ contestat rezultă că motivul revocării sale din funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, a servit demersul prețorului sectorului Râșcani, mun. Chișinău.

Cu acest demers nu a luat cunoștință, refuzându-i eliberarea unei copii al acestuia de către Secția resurse umane a Primăriei mun. Chișinău din motiv că a refuzat să semneze dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 de revocarea lui din funcție.

A susținut că indiferent ce s-a menționat în acest demers nu corespunde realității, întrucât acesta a fost întocmit și înaintat de prețorul sectorului Râșcani, mun. Chișinău la indicația directă a Primarului general al mun.Chișinău pe criterii politice.

A notat că pe parcursul perioadei de activitate în funcția de viceprețor nu a fost sancționat disciplinar, nu i s-a înaintat obiecții sau critici față de executarea corectă a obligațiilor sale serviciu.

Mai mult, conform art.7 alin.(1) din Legea nr.199 din 16 iulie 2010, mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar.

Pe când, la data numirii sale în funcția respectivă nu a expirat termenul de 4 ani.

Drept temeuri legale în dispoziția contestată din 02 martie 2020 s-a indicat art.14, art.17 alin.(2) și art.22 alin.(1) lit.a) și alin.(3) din Legea nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, art.29 alin.(3) și art.32

din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art.15 alin.(1) lit.b) și alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr.136/2016 privind statutul municipiului Chișinău.

Reclamantul consideră că, argumentele invocate de pârât sunt neîntemeiate, or, art.14 și art.17 alin.(2) din Legea nr.199/2010, se referă la salarizarea și garanțiile sociale în legătură cu încetarea mandatului persoanei cu funcție de demnitate publică, care nu au nimic comun cu temeiul de încetare a mandatului său.

Cât privește invocarea ca temei juridic art.22 alin.(3) din Legea nr.199/2010, reclamantul a indicat că reieșind din prevederile art.20 alin.(4) din Legea nr.136/2016 privind statutul municipiului Chișinău, încetarea înainte de termen a mandatului pretorului și vicepretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Potrivit acestei norme de drept, în cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

Reclamantul opiniază că art.22 alin.(3) din Legea nr.199/2010 nu prevede temeiuri pentru eliberarea din funcție a vicepretorului sau a altui demnitar, ci prevede doar procedura revocării din funcție și anume, prin emiterea (în cazul existenței temeiurilor) unui act administrativ al autorității care a numit demnitarul în funcție.

Faptul că aliniatul (3) al art.22 din Legea nr.199/2010, prevede doar procedura și nu temeiurile de eliberare din funcție a demnitarului, rezultă inclusiv și din aliniatul (4) al acestui articol, potrivit căruia, dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

Din cele menționate rezultă că, art.22 alin.(3) din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, nu este aplicabil în cazul său, întrucât reglementează strict doar procedura de eliberare din funcția a demnitarului, prin urmare, nu poate constitui ca temei juridic de eliberare din funcție a demnitarului.

A subliniat că pentru eliberarea din funcție a persoanelor cu funcții de demnitate publică (inclusiv a vicepretorilor) nu este suficient doar să fie respectată procedura, dar este necesar să existe temei legal.

Afară de aceasta, articolul art.89 alin.(2) din Codul muncii, statuează că, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

Prevederi similare se conțin și în art.118 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, care stipulează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele

procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Din însăși definiția motivării a actului administrativ se impune expres necesitatea motivării acestuia, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Totodată, conform art.89 alin.(1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

În circumstanțele menționate, Valentin Vdovicenco consideră că dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general al mun.Chișinău urmează să fie anulată ca fiind ilegală, cu restabilirea lui în funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani mun. Chișinău.

Subsidiar cu referire la dispozițiile art.90 alin.(2) din Codul muncii, reclamantul consideră că pârâtul urmează în cazul restabilirii sale în funcție să-i achite salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 03 martie 2020 – până la restabilirea lui funcție, precum și să-i compenseze prejudiciul moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție, pe care îl estimează în mărime de 20 000 de lei.

În contextul enunțat, Valentin Vdovicenco a solicitat admiterea acțiunii, anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general al mun.Chișinău „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani”, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul său a prejudiciului material sub formă de despăgubire în mărimea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă din 03 martie 2020 – până la restabilirea în funcție, precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 02 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost atras în proces în calitate de terț Serghei Doina.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 19 noiembrie 2020, în cadrul ședinței de judecată, Valentin Vdovicenco, în pladoariile scrise, și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului General al mun.Chișinău „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani”, restabilirea în funcția anterior deținută și obligarea Primarului general al mun.Chișinău să emită act administrativ în acest sens, încasarea din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul său a prejudiciului material sub formă de despăgubire în mărimea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă din data de 03 martie 2020 – până la restabilirea în funcție și obligarea

Primarului general al mun.Chișinău să emită act administrativ în acest sens, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, cu dispunerea executării imediate a hotărârii judecătorești în partea emiterii actului administrativ privind restabilirea în funcție și achitării unui salariu mediu lunar.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost parțial admisă acțiunea depusă de Valentin Vdovicenco. A fost anulată dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului General al mun.Chișinău „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani”. A fost obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ individual cu privire la restabilirea lui Valentin Vdovicenco în funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani, mun.Chișinău. A fost obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ individual cu privire la calcularea și achitarea lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 – până la data pronunțării hotărârii judecătorești – 24 noiembrie 2020. S-a încasat din contul din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco suma de 7 000 de lei cheltuieli de asistență juridică. A fost obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar al vicepreședintelui sectorului Râșcani, mun. Chișinău.

La 23 decembrie 2020, Primarul general al mun.Chișinău a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 26 februarie 2021 a prezentat motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii în partea anulării actului administrativ, restabilirii în funcție și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, iar în partea încasării prejudiciului material și moral să fi declarată inadmisibilă acțiunea.

Prin decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Primarul general al mun.Chișinău. A fost casată parțial hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral, și emisă în această parte o decizie nouă sub formă de încheiere, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Valentin Vdovicenco împotriva Primarului general al mun.Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. A fost admisă parțial cererea depusă de avocatul Dorel Rotaru în interesele lui Valentin Vdovicenco cu privire la încasarea cheltuielilor de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică. S-a încasat din contul Primarului general al mun. Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în ordine de apel. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 02 noiembrie 2021, Primarul general al mun.Chișinău a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, iar la 08 februarie 2022 a prezentat motivarea

recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi.

În susținerea recursului Primarul general al mun.Chișinău a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul consideră că actul administrativ contestat a fost suficient de motivat.

Mai mult, legislația în vigoare nu stabilește anumite criterii de numire în funcție a demnitarului, precum și nici condiții exhaustive de eliberare din funcție.

Recurentul consideră că este în drept să decidă asupra revocării din funcție a viceprezidentului, prerogativă care poate fi realizată doar în condițiile expres prevăzute de Legea privind statutul municipiului Chișinău, Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, fapt care a și fost realizat de către autoritatea publică.

La emiterea actului administrativ contestat a întreprins o măsură rezonabilă și proporțională în virtutea art.29 alin.(1) din Codul administrativ.

De asemenea, recurentul a indicat că instanța de apel urma să declare inadmisibilă pretenția lui Valentin Vdovicenco privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, dar nu să o admită, or, această soluție vine în contradicție cu prevederile art.10 alin.(2), art.60 alin.(3), art.166, art.167 alin.(4) și art. 207 alin.(1) din Codul administrativ, deoarece nu constituie în sine drept prejudiciu. Mai mult, nu a fost respectată procedura prealabilă.

Pe lângă toate, eronat s-a dispus încasarea din contul său a cheltuielilor de asistență juridică pentru examinarea cauzei în prima instanță și instanța de apel, nefiind prezentate probe în acest sens că sunt reale, necesare și rezonabile.

La 12 noiembrie 2021, Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, a depus recurs nemotivat împotriva instanței de apel, iar la 10 februarie 2022 a prezentat motivarea recursului, solicitând casarea deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în partea declarării inadmisibile a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral și încasării parțiale a cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel, cu emiterea în această parte a unei decizii noi, prin care în partea reparării prejudiciului moral să fie menținută hotărârea primei instanțe, iar în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică pentru instanța de apel în mărime de 5 000 de lei să fie integral admisă.

În motivarea recursului Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, a indicat că instanța de apel a interpretat eronat dispozițiile art.10 alin.(2), art.60 alin.(3), art.208 alin.(1) din Codul administrativ, art.24 din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, coroborat cu art.90 alin.(2) din Codul muncii. Or, obiectul de examinare a prezentei acțiuni reprezintă un complex de cerințe, constituit din mai multe capete de cerere printre care și pretenția privind repararea prejudiciului, ca o cerință subsecventă.

În viziunea recurentului nu era necesară respectarea procedurii prealabilă referitor la capătul de cerere subsecvent, întrucât implică mai multe probleme legate de necesitatea evaluării prejudiciului la o etapă atât de inițială.

Referitor la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în instanța de apel, recurentul Valentin Vdovicenco a făcut trimitere la prevederile art.94 alin.(1) și art.96 alin.(1) și (1¹) din Codul de procedură civilă art.63 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19 iulie 202, pct.15-17 din Regulamentul privind cuantumul onorariilor avocaților compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobat prin decizia nr.2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților RM, invocând că Curtea de Apel Chișinău eronat a ajuns la concluzia de a încasa din contul Primarului general al mun.Chișinău doar suma de 2 000 de lei cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de apel, deoarece cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți într-un proces de judecată și au caracter de sancționare procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

Astfel, ținând cont de esența litigiului, prestația efectivă și volumul activităților exercitate de avocatul său Dorel Rotaru în instanța de apel, consideră cu suma de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportată în instanța de apel constituie o sumă reală, necesară și rezonabilă ca mărime și corespunde volumului serviciilor realmente prestate confirmată de către avocat în cadrul examinării cauzei.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 octombrie 2021, în ședință publică.

Actele cauzei atestă faptul că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificat, prin intermediul poștei electronice, Primarului general al mun.Chișinău și avocatului Dorel Rotaru, care acționează în interesele lui Valentin Vdovicenco, la 15 octombrie 2021 (f.d. 29, vol.II).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 12 ianuarie 2022 Primarului general al mun.Chișinău și avocatului Dorel Rotaru, care acționează în interesele lui Valentin Vdovicenco, le-a fost notificată, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție nr.DS8005919071AS și DS8005919069AS, iar lui Valentin Vdovicenco - la 15 ianuarie 2022, ce se confirmă prin avizul poștal nr.DS8005919072AS (f.d. 44,4-47, vol.II).

În condițiile enunțate, recursurile nemotivate înaintate de Primarul general al mun.Chișinău la 02 noiembrie 2021, și respectiv la 12 noiembrie 2021 de către Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, precum și cele motivate înaintate de Primarul general al mun.Chișinău din 08 februarie 2022 și respectiv la 10 februarie 2022 de către Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, sunt în termen, depuse cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ.

La 28 ianuarie 2022 și respectiv la 10 februarie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa Primarului general al mun.Chișinău, Preturii sectorului Rîșcani, mun.Chișinău, Valentin Vdovicenco și avocatului acestuia Dorel Rotaru recursurile depuse de Primarul general al mun.Chișinău și Valentin Vdovicenco, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referințelor, notificate ultimilor la 04 februarie 2022, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție anexate la actele cauzei (f.d.50-54, 65, 70-75, vol.II).

La 05 aprilie 2022, Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, a depus referință, solicitând să fie declarat inadmisibil recursul depus de Primarul general al mun.Chișinău, cu menținerea deciziei instanței de apel, întrucât temeiurile invocate în recurs nu întrunesc criteriile de admisibilitate al acestuia.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Primarul general al mun.Chișinău și Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru, prin încheierea din 08 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, le-a numit pentru examinare în fond în complet din 5 judecători.

Conform art.247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recursuri, deoarece criticile recurenților au fost expuse cu suficientă claritate.

Potrivit art.191 alin.(5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, deciziilor și încheierilor curții de apel.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Primarul general al mun.Chișinău urmează a fi respins, recursul depus de Valentin Vdovicenco urmează a fi admis, casată parțial decizia instanței de apel, pe capătul de cerere ce vizează prejudiciul moral, și de menținut în această parte hotărârea primei instanțe, în rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe de menținut, din motivele ce succed.

Conform art.248 alin.(1) lit.c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu art.194 alin.(2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Aplicabile litigiului sunt și prevederile art.244 alin.(2) coroborat cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, care reglementează că, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, se rețin și dispozițiile art.22 alin.(1) coroborat cu art.219 alin.(1) din Codul administrativ, care stipulează că, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Din materialele cauzei rezultă că prin dispoziția nr.371-dc din 01 august 2019 a Primarului general interimar al mun. Chișinău, ultimul a fost numit în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău, începând cu 01 august 2019 (f.d. 6, vol.I).

Prin dispoziția nr.602/10-dc din 25 noiembrie 2019 a Primarului general al mun. Chișinău a fost încetat mandatul lui Vdovicenco Valentin de viceprețor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău, conform prevederilor art.22 alin.(1) lit.a) din Legea nr.199/2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică” (f.d. 7, vol.I).

Totodată, prin dispoziția nr.607/9-dc din 26 noiembrie 2019 a Primarului general al mun. Chișinău, Valentin Vdovicenco a fost numit în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău, începând cu 26 noiembrie 2019, pe o perioadă determinată de 3 luni (f.d.8, vol.I).

Ulterior, la 24 februarie 2020 de către Primarul general al mun. Chișinău a fost emisă dispoziția nr.106-dc „Cu privire la abrogarea unor dispoziții” și în corespundere cu pct.1.11 și 1.24 ale dispoziției menționate, au fost anulate dispozițiile Primarului general al mun. Chișinău nr.602/10-dc din 25 noiembrie 2019 „Cu privire la încetarea mandatului dlui Vdovicenco Valentin din funcția de viceprețor al sectorului Râșcani” și nr.607/9-dc din 26 noiembrie 2019 „Cu privire la numirea dlui Vdovicenco Valentin în funcția de viceprețor al sectorului Râșcani”(f.d. 9-9 verso, vol.I).

Prin demersul pretorului sectorului Râșcani, mun.Chișinău nr.03-8/01-117 din 02 martie 2020 adresat Primarului general al mun.Chișinău, s-a invocat neasigurarea unui management eficient a domeniilor gestionate de către viceprețorul Valentin Vdovicenco, conform art.20 alin.(3) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016 și a pct.18 din Regulamentul de organizare și funcționare a preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.4/4 din 13

decembrie 2019, a solicitat dispunerea eliberării din funcție a lui Valentin Vdovicenco (f.d.39, vol.I).

Prin dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general al mun. Chișinău, în baza demersului pretorului sectorului Râșcani, mun.Chișinău și în conformitate cu art.14, art.17 alin.(2), art.22 alin.(1) lit.a) și alin.(3) din Legea nr.199/2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr. 436/2006 „Privind administrația publică locală”, art.15 alin.(1), lit.b), alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr. 136/2016 „Privind statutul municipiului Chișinău”, s-a dispus revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepretor al sectorului Râșcani, din data de 02 martie 2020 (f.d.10, vol.I).

La 27 martie 2020, Valentin Vdovicenco s-a adresat Primarului general al mun. Chișinău cu cerere prealabilă, solicitând anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020, achitarea salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă, începând cu data de 03 martie 2020 - până la restabilirea în funcție și compensarea sumei de 20000 de lei în calitate de prejudiciu moral (f.d.11-12, vol.I). Cererea prealabilă a fost recepționată de către destinatar la 01 aprilie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.13, vol.I).

Nerecepționând răspuns la cererea prealabilă în termenul prevăzut de lege, la 08 mai 2020, Valentin Vdovicenco s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune, concretizată ulterior, împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terți Pretura sectorului Râșcani, mun.Chișinău și Serghei Doina, solicitând anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului General al mun.Chișinău „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepretor al sectorului Râșcani”, restabilirea în funcția anterior deținută și obligarea Primarului general al mun.Chișinău să emită act administrativ în acest sens, încasarea din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul său a prejudiciului material sub formă de despăgubire în mărimea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă din data de 03 martie 2020 – până la restabilirea în funcție și obligarea Primarului general al mun.Chișinău să emită act administrativ în acest sens, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Judecând cauza în prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani prin hotărârea din 24 noiembrie 2020 parțial a admis acțiunea depusă de Valentin Vdovicenco. A dispus anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului General al mun.Chișinău „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepretor al sectorului Râșcani”. A fost obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ individual cu privire la restabilirea lui Valentin Vdovicenco în funcția de vicepretor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău. A fost obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ individual cu privire la calcularea și achitarea lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 – până la data pronunțării hotărârii judecătorești – 24 noiembrie 2020. S-a încasat din contul din contul Primarului general

al mun.Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco suma de 7 000 de lei cheltuieli de asistență juridică. A fost obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a despăgubirii pentru prejudiciul moral echivalentă cu mărimea unui salariu mediu lunar al viceprezidentului sectorului Râșcani, mun. Chișinău.

Prima instanță a motivat soluția de admitere parțială a acțiunii, reieșind din următoarele circumstanțe.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ, prima instanță a considerat că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă de Valentin Vdovicenco la instanța competentă jurisdicțional și teritorial, cu respectarea termenului legal de adresare în judecată, precum și a utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art.206 din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ prima instanță, cu trimitere la prevederile art.3, art.21 alin. (1)-(3), art.29 alin.(1)-(3), art.44 alin.(3), art.70 alin.(1) și (2), art.94 din Codul administrativ, a considerat că neatrăgerea în procedura administrativă a reclamantului Valentin Vdovicenco, constituie o încălcare gravă a tuturor garanțiilor acestuia, care îi oferă Codul administrativ pentru protejarea intereselor legitime. Respectiva încălcare a normelor de procedură administrativă a generat în consecință încălcarea unuia din cele mai elementare garanții procedurale cum ar fi dreptul de a fi ascultat asupra faptelor care au fost invocate în demersul pretorului sectorului Râșcani, mun.Chișinău nr.03-8/01-117 din 02 martie 2020 adresat Primarului general al mun.Chișinău (f.d.39, vol.I), care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

Autoritatea emitentă – Primarul general al mun.Chișinău, urma să aplice în speță și să acționeze în conformitate cu prevederile art.85 alin.(3) și art.92 din Codul administrativ, care prevede că, autoritatea publică trebuie să stabilească din oficiu aspectele de fapt ale cazului care fac obiectul procedurii, fără a se limita la dovezile și afirmațiile participanților.

Pe când în speță, Primarul general al mun. Chișinău nu a stabilit din oficiu toate aspectele de fapt ale cazului, dar s-a limitat doar la cele invocate de către pretorul sectorului Râșcani, mun.Chișinău în demersul nr.03-8/01-117 din 02 martie 2020, ceea ce nu este suficient, or, potrivit art.31 și art.118 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative trebuie să fie motivate.

Analizând actul administrativ contestat, prima instanță a stabilit că acesta nu a fost motivat, din care considerente a dispus anularea acestuia, or, din conținutul actului contestat nu conține în sine o motivare clară, cu trimiteri la probe, iar nemotivarea creează impresia justițiabililor că autoritatea publică emite acte administrative aleatoriu, în lipsa prezenței probelor.

Prima instanță a concluzionat că Primarul general al mun. Chișinău la emiterea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de viceprezident al sectorului Râșcani”, nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare este materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite,

ceea ce poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce duce la anularea acestuia.

Cu trimitere la art.137 alin.(1)-(4) și art.225 alin.(2) din Codul administrativ, prima instanță nu a reținut argumentul Primarului general al mun.Chișinău precum că dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 conține motivele ce justifică emiterea acesteia, or, temeiurile de fapt și de drept indicate în conținutul acestui act administrativ sunt insuficiente și nemotivate, iar oportunitatea actului administrativ, nu justifică încălcările nominalizate mai sus.

Totodată, cu trimitere la art.89 alin.(1) și art.90 alin.(1) - (3) din Codul muncii, și luând în considerare că s-a dispus anularea actului administrativ contestat, prima instanță a considerat oportun de obliga Primarul general al mun. Chișinău să emită act administrativ individual cu privire la restabilirea lui Valentin Vdovicenco în funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, precum și să emită act administrativ prin care să fie calculat și achitat în beneficiul reclamantului salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 - până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 24 noiembrie 2020.

De asemenea, cu trimitere la art.329 alin.(1) și (2) din Codul muncii, prima instanță a considerat întemeiată și pasibilă admiterea parțială a cerinței reclamantului privind repararea prejudiciului moral, cu încasarea din contul pârâtului în beneficiul ultimului despăgubirea echivalentă unui salariu de funcție.

Referitor la cerința lui Valentin Vdovicenco cu privire la încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 7 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, prima instanță a considerat-o întemeiată din următoarele considerente.

S-a stabilit că în baza mandatului nr.1497313 din 29 aprilie 2020, avocatul Rotaru Dorel a fost împuternicit de a reprezenta reclamantul în cadrul prezentei cauze.

Cu trimitere la prevederile art.94 alin.(1) și art.96 alin.(1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, art.63 alin.(4) din Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19 iulie 2002, pct.15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților din RM nr.2 din 30 martie 2012, și pornind de la practica CEDO, prima instanță a remarcat că cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Prima instanță a considerat că suma de 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică constituie o sumă reală, necesară și rezonabilă, care corespunde volumului serviciilor prestate realmente confirmate de către avocatul în cadrul judecării cauzei, ce constituie o satisfacere echitabilă și nu este excesivă ca mărime de a considera ca un venit nejustificat pentru reclamant.

Cu referire la dispozițiile art.256 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prima instanță, în partea restabilirii în funcție a lui Vdovicenco Valentin și încasării unui salariu pentru absența forțată la lucru, a dispus executarea imediată a hotărârii judecătorești.

Prin decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Primarul general al mun.Chișinău. A fost casată parțial hotărârea din 24

noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral, și emisă în această parte o decizie nouă sub formă de încheiere, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Valentin Vdovicenco împotriva Primarului general al mun.Chișinău cu privire la repararea prejudiciului moral. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. A fost admisă parțial cererea depusă de avocatul Dorel Rotaru în interesele lui Valentin Vdovicenco cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică. S-a încasat din contul Primarului general al mun. Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei în ordine de apel. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Fiind investită cu judecarea cauzei în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a considerat că prima instanță just a dispus anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani” a Primarului general al mun.Chișinău, a obligat Primarul general al mun.Chișinău să emită act administrativ individual cu privire la restabilirea în funcție a lui Valentin Vdovicenco în funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, precum și să emită act administrativ individual cu privire la calcularea și achitarea lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 – până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 24 noiembrie 2020, cât și în partea încasării cheltuielilor de judecată, motivând prin faptul că prima instanță a examinat cauza în această parte sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al CțEDO.

Cât privește admiterea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral echivalent cu mărimea unui salariu mediu lunar al vicepreședintelui sectorului Râșcani, mun.Chișinău, Curtea de Apel Chișinău a considerat că prima instanță neîntemeiat a admis respectiva solicitare înaintată de Valentin Vdovicenco contrar prevederilor art.167 alin.(4) din Codul administrativ, care statuează că, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

Totodată, cu trimitere la prevederile art.166 și art.60 alin.(3) din Codul administrativ, instanța de apel a remarcat că, atunci când o persoană își revendică drepturile încălcate prin emiterea sau respingerea emiterii unui act administrativ individual, pretinde, totodată, și repararea prejudiciului cauzat prin actul administrativ ilegal, ea urmează să depună o cerere de reparare a prejudiciului către autoritatea publică, care emite o decizie în acest sens, care, conform art.10 alin.(2) din Codul administrativ, este un act administrativ.

A subliniat că în prezenta acțiune se conține inclusiv și solicitarea reparării prejudiciului moral, iar odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, aceasta este

unica normă juridică aplicabilă litigiilor de contencios administrativ în măsura în care cuprinde reglementările necesare speței deduse judecării.

Instanța de apel a conchis că acțiunea în contencios administrativ urmează a fi declarată inadmisibilă, din motiv că nu au fost respectate prevederile art.60 alin.(3) din Codul administrativ, în special nu a fost respectată procedura prealabilă pentru pretenția cu privire la compensarea prejudiciului moral cauzat prin emiterea actului administrativ individual defavorabil.

Referitor la cererea avocatului Dorel Rotaru, care acționează în interesele lui Valentin Vdovicenco, cu privire la încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în instanța de apel în mărime de 5 000 de lei, Curtea de Apel Chișinău a considerat-o parțial întemeiată, dispunând încasarea din contul Primarului general al mun. Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a sumei de 2000 de lei, apreciată ca fiind reală, necesară și rezonabilă ca mărime pentru serviciile avocatului efectuate în instanța de apel.

Efectuând controlul judiciar al deciziei contestate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, reține următoarele.

Conform art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Se remarcă că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Primarului general al mun. Chișinău au fost întrunite și în conformitate cu art.39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Totodată, conform art.5 din Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general al mun. Chișinău „Cu privire la revocarea dlui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani”, constituie în sine un act administrativ individual emis în defavoarea reclamantului Valentin Vdovicenco.

Or, potrivit art.10 alin.(1) din Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce

nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Reieșind din dispozițiile art.11 alin.(1) lit.a) din Cod administrativ, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art.17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul acțiunii, raportat la cadrul legal citat rezultă că, Vdovicenco Valentin revendică apărarea dreptului său la muncă, încălcat prin dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general al mun. Chișinău cu privire la revocarea lui din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani.

Din cele menționate, Colegiul lărgit consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță just au stabilit că acțiunea în contencios administrativ a fost depusă de Valentin Vdovicenco în instanța competentă, cu respectarea în termenului legal, utilizând corect tipul acțiunii în contestare conform art.206 din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale.

Cât privește fondul cauzei, Colegiul lărgit evidențiază următoarele aspecte.

Articolul 93 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, stipulează că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

După cum rezultă din actele cauzei, la 02 martie 2020, președintele Preturii sectorului Râșcani a remis în adresa Primarului general al mun. Chișinău demersul nr.03-8/01, solicitând în temeiul art.20 alin.(3) din Legea nr.136 din 17 iunie 2016 privind statutul municipiului Chișinău și pct.18 din Regulamentul de organizare și funcționare a preturilor de sector, aprobat prin decizia Consiliului mun.Chișinău nr.4/4 din 13 decembrie 2019, eliberarea din funcție a vicepreședintelui sectorului Râșcani, Valentin Vdovicenco, pe motivul neasigurării unui management eficient a domeniilor gestionate (f.d.39, vol.I).

Prin dispoziția nr.125/1-dc din 02 martie 2020, Primarul general al mun.Chișinău a dispus revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani, din data de 02 martie 2020 (f.d.37, vol.I).

În motivarea dispoziției nominalizate, autoritatea emitentă a făcut trimitere la demersul Președintelui sectorului Râșcani din 02 martie 2020, cât și la dispozițiile art.14, art.17 alin.(2) art.22 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art.15 alin.(1) lit. b), alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr.136/2016 privind statutul municipiului Chișinău

Din sensul acțiunii rezultă că, reclamantul Valentin Vdovicenco își exprimă dezacordul cu dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 125/1-dc din 02 martie 2020, invocând ilegalitatea actului administrativ, ca fiind emis cu încălcarea procedurilor administrative și normelor de drept material.

Potrivit art.20 alin.(3) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016, pretorul este asistat de către vice pretori, care sunt persoane cu funcții de demnitate publică, numiți și eliberați din funcție de către primarul general la propunerea pretorului.

Conform anexei la Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16 iulie 2010, funcția de vicepretor este funcție de demnitate publică.

Din sensul art.3 alin.(1) din Legea nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, rezultă că, prevederile prezentei legi se aplică persoanelor cu funcții de demnitate publică specificate în anexa la prezenta lege.

Din dispozițiile art.6 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.199 din 16 iulie 2010, ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin alegeri sau prin numire, în condițiile legii. În cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire.

Articolul 7 alin.(1) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică statuează că, mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar.

Totodată, conform art.22 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.199 din 16 iulie 2010, exercitarea mandatului încetează în caz de:

a) expirare a termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen;

b) stabilire, prin actul de constatare rămas definitiv, a încheierii directe sau prin intermediul unei persoane terțe a unui act juridic, luării sau participării la luarea unei decizii fără soluționarea conflictului de interese real în conformitate cu prevederile legislației privind reglementarea conflictului de interese;

c) nedepunere a declarației de avere și interese personale sau refuz de a o depune, în condițiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate;

d) dispunere de către instanța de judecată, prin hotărâre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate.

În cazul demnitarului numit, încetarea înainte de termen a mandatului are loc prin revocarea sau, după caz, eliberarea din funcție a demnitarului în temeiul actului administrativ al autorității care l-a numit în funcție.

Potrivit art.23 alin.(2) și (3) din Legea nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, încălcările comise în exercițiul mandatului atrag răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală în condițiile legii. Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcție de demnitate publică a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, indiferent de prezența culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcție. Temeiul și cauzele revocării sau eliberării din funcție din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

Relevante sunt și prevederile art.20 alin.(4) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016, care statuează că, încetarea înainte de termen a

mandatului pretorului și vice pretorului are loc în conformitate cu prevederile art.22 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

În circumstanțele enunțate, raportate la cadrul legal citat supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă poziția instanței de apel și a primei instanțe precum că, Primarul general al mun. Chișinău este în drept să decidă în privința eliberării din funcție a vicepretorului, însă această prerogativă poate fi realizat doar în condițiile expres prevăzute de Legea privind statutul municipiului Chișinău, Legea privind statutul alesului local, Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Astfel, actul administrativ individual, prin care se dispune încetarea mandatului demnitarului, ca rezultat al activității administrative, urmează a fi supus principiilor și regulilor generale de emitere.

Din sensul prevederilor Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și al Legii privind statutul alesului local, se stabilește că, încetarea înainte de termen a mandatului demnitarului ales, cu excepția circumstanțelor de demisie sau deces, are un caracter de sancționare și se bazează pe circumstanțe sau fapte obiective concrete și anume - incompatibilitatea, nedepunerea declarației de avere sau dispunerea confiscării averii nejustificate.

Din textul dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 de revocare a lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepretor al sectorului Râșcani, Primarul general al mun. Chișinău a reținut la baza emiterii acestui act administrativ, doar demersul pretorului sectorului Râșcani din 02 martie 2020, făcând trimitere la art.14, art.17 alin.(2) art.22 alin.(1) și alin.(3) din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, art.29 alin.(2) și art.32 din Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală, art.15 alin.(1) lit. b), alin.(2) și art.16 alin.(1) din Legea nr.136/2016 privind statutul municipiului Chișinău.

Potrivit art.3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercițarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Din dispozițiile art.44 din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

Din sensul art.70 alin.(1) din Codul administrativ, rezultă că, procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

În conformitate cu art.71 alin.(1) din Codul administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

După cum s-a remarcat, procedura administrativă, la caz, a fost inițiată, la 02 martie 2020, odată cu înaintarea demersului de către pretorul sectorului Râșcani mun. Chișinău, în adresa Primarului general al mun.Chișinău.

În demersul respectiv nu s-a făcută trimitere la circumstanțele și probe concludente care ar demonstra cele invocate în acesta, fiind indicat cu titlu general „neasigurarea unui management eficient a domeniilor gestionate”.

Conform art.94 alin.(1) din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

După cum s-a constatat, contrar art.94 alin.(1) din Codul administrativ, o procedură în vederea verificării eventualelor încălcări comise de Valentin Vdovicenco, nu a fost inițiată, acestuia nefiindu-i solicitate explicații referitor la circumstanțele descrise.

Or, normele de drept citate supra cert statuează obligativitatea participării în procedura administrativă a persoanelor ale căror drepturi și interese sunt sau pot fi lezate, în speță însă, Primarul general al mun. Chișinău, a emis dispoziția contestată fără a-l informa pe Valentin Vdovicenco despre dreptul lui de intervenire în procedura administrativă și fără a audia persoana vizată pe marginea faptelor imputate, până la încetarea mandatului. Mai mult, dreptul persoanei de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, este expres stabilit de lege.

Totodată, legislația în vigoare stabilește că Primarul general al mun. Chișinău își exercită atribuțiile în condițiile legii, ceea ce la caz nu a fost respectat.

Reieșind din cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel și a primei instanțe cu referire la faptul că circumstanțele indicate în demersul din 02 martie 2020 a pretorului sectorului Râșcani, ce au servit temei pentru emiterea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020, nu au fost supuse verificării, iar actul administrativ contestat, contrar argumentelor invocate de Primarul general al mun.Chișinău, nu corespunde rigorilor impuse și prescrise la art.31 și art.118 din Codul administrativ, care statuează că, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Or, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și

punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

La caz, s-a stabilit că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea normelor de drept care reglementează procedura de emitere a actelor administrative.

Nu poate fi reținut argumentul Primarului general al mun. Chișinău precum că actul administrativ contestat a fost suficient de motivat, deoarece vine în contradicție cu suportul probator prezent la actele cauzei.

Or, motivarea dispoziției Primarului general al mun. Chișinău, presupune obligația de a face cunoscute elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar această exigență trebuie realizată într-un mod suficient de detaliat, prin indicarea în hotărâre a motivelor pentru care Primarul general al mun. Chișinău a ajuns la concluzia necesității de a revoca reclamantul din funcție, întrucât lipsa motivării explicite a dispoziției, posibilitatea atacării acesteia în justiție devine iluzorie, în condițiile în care instanța de judecată nu poate specula asupra motivelor care au determinat autoritatea emitentă să ia această decizie de revocare din funcție în privința reclamantului.

Prin urmare, motivarea reprezintă o condiție de legalitate a actului administrativ.

Indicarea sumară asupra demersului pretorului sectorului Râșcani, mun. Chișinău (care la fel este superficial) și enumerarea normelor de drept, nu poate fi apreciată ca o motivare corespunzătoare a soluției adoptate, care să corespundă principiului transparenței și comprehensibilității.

Mai mult ca atât, în cadrul dezbaterilor judiciare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, nu au fost administrate dovezi că încălcările imputate lui Valentin Vdovicenco au existat.

La fel, este irelevant argumentul recurentului Primarul general al mun. Chișinău precum că la emiterea actului administrativ contestat a fost respectat principiul proporționalității.

La acest capitol se rețin dispozițiile art.29 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, care reglementează că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproportională în raport cu scopul urmărit.

La caz, se atestă că autoritatea emitentă nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar această încălcare se materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce poartă un caracter neproporțional scopului urmărit, fapt ce duce la anularea acestuia.

Prin urmare, revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepretor al sectorului Râșcani, mun. Chișinău este disproportională în raport cu scopul urmărit, fiind încălcat în așa mod principiul „triplului test” prevăzut la art.29 din Codul administrativ.

Nu poate fi reținut argumentul Primarului general al mun.Chișinău precum că este în drept să decidă asupra revocării din funcție a viceprezidentului, prerogativă care poate fi realizată doar în condițiile expres prevăzute de Legea privind statutul municipiului Chișinău, Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, fapt care a și fost realizat de către autoritatea publică.

Or, alin.(3) din art.22 din Legea nr.199 din 16 iulie 2010, la care face referire recurentul Primarul general al mun.Chișinău, prevede doar procedura, dar nu și temeiurile pentru eliberarea din funcție a demnitarului, fapt ce rezultă și din alin.(4) al art.22 din această lege, care stipulează că, dispozițiile alin.(3) nu se aplică demnitarilor pentru care legea specială ce reglementează activitatea acestora, și care prevede o altă procedură de încetare a mandatului înainte de termen.

Ceea ce denotă că norma de drept la care face referire autoritatea publică emitentă, nu constituie temei pentru revocarea înainte de termen din funcție a viceprezidentului de sector.

Alte argumente invocate în cererea de recurs de către Primarul general al mun.Chișinău nu au relevanță în situația în care cu certitudine s-a constatat faptul că actul administrativ contestat a fost emis contrar legii.

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind întemeiate și legale soluțiile instanței de apel și a primei instanțe privind anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general al mun.Chișinău „Cu privire la revocarea lui Valentin Vdovicenco din funcția de viceprezident al sectorului Râșcani”, cu obligarea Primarului general al mun.Chișinău să emită act administrativ individual, prin care Valentin Vdovicenco să fie restabilit în funcția de viceprezident al sectorului Râșcani mun.Chișinău.

Totodată, conform art.330 alin.(1) lit.b) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Potrivit art.89 alin.(1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Din dispozițiile art.90 alin.(1)-(2) din Codul muncii, rezultă că, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind justă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare privind obligarea Primarului general al mun.Chișinău să emită act administrativ cu privire la calcularea și achitarea în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, începând cu 02 martie 2020 – până la data pronunțării hotărârii judecătorești, 24 noiembrie 2020, în situația în care a fost anulat actul administrativ, prin care Valentin Vdovicenco a fost revocat din funcția de vicepretor al sectorului Râșcani mun.Chișinău, cu restabilirea acestuia în funcție.

Nu poate fi reținut argumentul Primarului general al mun.Chișinău precum că instanța de apel urma să declare inadmisibilă pretenția lui Valentin Vdovicenco privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, întrucât nu a fost respectată procedura prealabilă, deoarece este declarativ, or, din cererea prealabilă din 27 martie 2020 rezultă contrariul.

De asemenea, instanța de apel și prima instanță, cu trimitere la prevederile art.94 alin.(1) și art.96 alin.(1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, corect au dispus încasarea din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul lui Valentin Vdovicenco a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 de lei pentru prima instanță și 2000 de lei pentru instanța de apel, care sunt reale, echitabile și rezonabile ca mărime, evaluate ținându-se cont de complexitatea cauzei și volumul serviciilor efectiv prestate de către avocatul Dorel Rotaru, în interesele clientului său, în cadrul judecării cauzei în ambele instanțe de judecată.

În același timp, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că decizia instanței de apel în partea declarării inadmisibile a acțiunii depuse de Valentin Vdovicenco cu privire la repararea prejudiciului moral, este contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, cu aprecierea greșită a stării de fapt în prezenta cauză, în coraport cu normele legale ce guvernează raportul juridic litigios, din care considerente în această parte urmează a fi casată, cu menținerea în această latură hotărârea primei instanțe, soluția căreia în acest sens este întemeiată și legală.

După cum rezultă din sensul acțiunii, pe lângă pretenția de bază (principală) cum ar fi anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020, prin care a fost revocat din funcția de pretor al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, Valentin Vdovicenco a solicitat complementar restabilirea în funcție, încasarea din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul său a salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu, precum și repararea prejudiciului moral ca urmare a revocării ilegale din funcție, pe care l-a estimat în mărime de 20000 de lei.

Conform art.329 alin.(1) și (2) din Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească

sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Dat fiind faptul că pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral derivă din acțiunile contrare ale autorității publice manifestate prin revocarea ilegală a lui Valentin Vdovicenco din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani, mun.Chișinău, cauzându-i acestuia stări de incertitudine pentru sine și cei apropiați, fiind lipsit de plata salariului, care constituie o importantă sursă de existență, și fiind constatată încălcarea drepturilor reclamantului de către instanța de judecată prin anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020, cu restabilirea lui în funcția de președinte al sectorului Râșcani, mun.Chișinău și încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la serviciu, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță just a ajuns la concluzia de a admite pretenția reclamantului privind compensarea prejudiciului moral, însă nu în mărimea solicitată.

Or, legislația muncii, în special art.90 alin.(3) din Codul muncii, expres reglementează că, mărimea prejudiciului moral, care urmează a fi compensat de către angajator salariatului, nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Totodată, conform art.60 alin.(3) din Codul administrativ, în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Dacă autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă.

Potrivit art.167 alin.(4) din Codul administrativ, dacă prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, atunci cererea privind repararea prejudiciului se examinează de autoritatea publică emitentă în procedură administrativă separată.

Colegiul lărgit consideră ca fiind eronată concluzia instanței de apel rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept enunțate supra, că pe capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, de către reclamantul Valentin Vdovicenco nu a fost respectată procedura prealabilă, ceea ce contravine suportului probator prezent la actele cauzei, or, prin cererea prealabilă din 27 martie 2020 Valentin Vdovicenco, recepționată de către pârât la 01 aprilie 2020, pe lângă anularea actului administrativ contestat, restabilirea în funcție, achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, a solicitat inclusiv și repararea prejudiciului moral cauzat ca urmare a revocării ilegale din funcție (f.d.11-13; 32-35 vol.I).

Mai mult ca atât, litigiile individuale de muncă cu participarea funcționarilor publici, persoanelor cu statut special, persoanelor cu funcție de demnitate publică nu trebuie să fie condiționate de efectuarea procedurii prelabile, la fel ca și orice litigiu individual de muncă, or, necesitatea respectării procedurii prelabile apare doar atunci

când pretenția de ordin material este unica în cererea de chemare în judecată sau, cel puțin, este o pretenție independentă, iar în cazul când pretenția de ordin material este una secundară ce rezultă dintr-o altă pretenție de bază și cu caracter nematerial, cererea prealabilă nu este obligatorie.

La caz, solicitarea lui Valentin Vdovicenco privind anularea dispoziției nr.125/1-dc din 02 martie 2020 a Primarului general interimar al mun. Chișinău reprezintă o pretenție de bază, iar solicitarea reparării prejudiciului moral cauzat prin revocarea din funcția de vicepreședinte al sectorului Râșcani mun.Chișinău, cu privarea ilegală de a munci, este doar o pretenție subsecventă acesteia, (de altfel ca și pretenția de încasarea a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu) și, respectiv, nu este necesară cererea prealabilă, cu atât mai mult, prin intentarea procedurii administrative separate.

Or, eroarea admisă de autoritatea publică nu poate fi pusă în sarcina reclamantului, astfel că cerința accesorie ce ține de repararea prejudiciului urmează a fi examinată de către instanța de judecată concomitent cu pretenția principală, întrucât prin declararea inadmisibilă a pretenției în cauză, Valentin Vdovicenco va trebui să suporte o sarcină disproporțională și excesivă în raport cu eroare admisă de autoritatea publică.

Pe lângă acestea, atunci când legea materială specială, corelată cu alte legi generale cum ar fi Codul muncii, prevede însuși caracterul accesoriu sau subsidiar a unor pretenții, precum și lipsa unei proceduri prealabile, reglementările art.60 alin.(3) și ale art.167 alin. (4) din Codul administrativ, nu sunt aplicabile speței. Or, atunci când soluția dată unei chestiuni litigioase, cum la cazul speței, anularea actului administrativ, dă naștere în mod firesc altei chestiuni disputabile (repararea prejudiciului), cele din urmă fiind considerate implicite cererii principale, urmând a fi soluționate în cadrul procesului de judecată.

În contextul celor expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță just a concluzionat asupra temeiniciei pretenției lui Valentin Vdovicenco privind repararea prejudiciului moral, care rezultă din litigiu de muncă, fiind o pretenție complementară, cu dispunerea încasării acestuia din contul Primarului general al mun.Chișinău în beneficiul ultimului în mărimea unui salariu mediu lunar al vicepreședintelui sectorului Râșcani mun.Chișinău

Cu atât mai mult că, Valentin Vdovicenco a respectat procedura prealabilă inclusiv pe acest capăt de cerere, prima instanță emițând în acest sens o hotărâre legală și întemeiată.

Astfel, din considerentele expuse și având în vedere faptul că decizia instanței de apel pe capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a probelor, iar prima instanță a emis în acest sens o hotărâre legală și întemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Primarul general al mun.Chișinău, de a admite recursul depus de Valentin Vdovicenco, de a casa parțial decizia instanței de apel în partea declarării ca inadmisibile a acțiunii lui Valentin Vdovicenco privind încasarea prejudiciului moral

din contul Primarului general al mun.Chișinău ca rezultat a revocării ilegale din funcție, cu menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe. În rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, de menținut.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c) și art.248 alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Primarul general al mun.Chișinău.

Se admite recursul depus de Valentin Vdovicenco, reprezentat de avocatul Dorel Rotaru.

Se casează parțial decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentin Vdovicenco împotriva Primarului general al mun.Chișinău, terți Pretura sectorului Rîșcani, mun.Chișinău și Serghei Doina cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată, în partea declarării ca inadmisibile a acțiunii lui Valentin Vdovicenco privind încasarea prejudiciului moral din contul Primarului general al mun.Chișinău, cu menținerea în această parte a hotărârii din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron